Un concert elevat

Love of Lesbian van inaugurar ahir el festival Strenes amb una actuació gratuïta al terrat de l'oficina de turisme de Girona que van seguir més de 8.000 persones

Metafòricament parlant, Love of Lesbian ja fa temps que van tocar el cel, i així segueixen, ben instal·lats en l'èxit. Però el que es diu tocar el cel de veritat, no el van tocar fins ahir.

El grup 'indie' va tocar temes del seu últim disc,
'El poeta Halley', i va rescatar èxits d'altres àlbums

El quintet de Sant Vicenç dels Horts, artistes de fons des de fa una dècada i mitja, va pujar al vespre al terrat de l'oficina de turisme de Girona per oferir un concert gratuït amb el dipòsit ple de benzina còsmica. Més de 8.000 persones van ocupar el pont de Pedra i els voltants per escoltar-los. Amb el cap enlairat. Per veure les estrelles, cal mirar al cel. En el d'ahir, potser perquè encara era clar i els núvols no acabaven d'escampar la boira, només van brillar els músics.

Va ser una experiència elevada amb la qual es va donar el tret de sortida al festival Strenes, que ja va fer servir aquesta fórmula aèria l'edició passada amb els Sopa de Cabra –segons l'organització, enguany hi havia inclús una mica més de gent–. Però és que en el cas de la banda liderada per Santi Balmes tenia tot el sentit del món encimbellar la seva música. L'última criatura discogràfica del grup indie, El poeta Halley, tot just acabada de sortir del forn, és una celebració del moment màgic de la inspiració, tan fugaç com el famós cometa que tarda 75 anys a passar per la terra. Al Halley no se l'espera fins al 2061, però ahir Girona es va posar a la seva òrbita durant tota una hora.

El concert no va durar més que això, gairebé el mateix temps que fa mig segle van invertir els Beatles per al seu inoblidable darrer directe en una teulada de Londres. Els lesbians es van sentir molt còmodes en aquest privilegiat escenari. Xerraires i bromistes, per bé que no s'entenia un borrall del que deien. Van obrir amb el dolorós i trepidant Cuando no me ves, un dels millors temes d'aquest àlbum poètic i experimental, atapeït de lletres que apel·len al cantó fosc de la vida terrenal i aposten per la fantasia, el surrealisme i la ironia com els únics refugis possibles per evadir-se del nostre món decadent. En directe va sonar a meravella i va preparar el terreny per a tres cançons més del disc, Bajo el volcán, molt més pausada malgrat la tèrbola passió que narra, la barroquíssima Psiconautas (per les cares que feia la gent, un somnífer), i Yin yen, una altra perla animada.

La banda també va recórrer a icones d'àlbums anteriors, amb les quals es van assegurar que el públic les cantés a pulmó obert. Del penúltim, La noche eterna. Los días no vividos (van tocar la magnètica Belicei Si tu me dices Ben, yo digo Affleck, molt victorejada), i del primer, 1999 (Club de fans John Boy i i Algunas plantas, que van marcar el contundent segon tram de recital). Però, segurament, el moment més estratosfèric es va viure amb el bonrotllista

Manifiesto delirista, si més no per la ballaruga que va contagiar el seu to discotequer.

Era fàcil deduir que Love of Lesvian s'incrustarien en els cors del públic d'aquest concert celestial. Una arrencada de somni per a un Strenes que promet molt més amb la seva programació d'altura. Els Catarres, Quimi

Portet, Marina Rossell, Joan Isaac, Adrià Puntí, Macaco, Sopa de Cabra, Joana Serrat... Més a prop o més lluny de l'asfalt, d'estrelles no en faltaran en el firmament del festival de la ciutat de l'Onyar.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-04-2016 Pàgina 52
-El Punt Avui. Barcelona 03-04-2016 Pàgina 34
-El Punt Avui. Camp i Ebre 03-04-2016 Pàgina 34
-El Punt Avui. Lleida 03-04-2016 Pàgina 34
-El Punt Avui. Maresme 03-04-2016 Pàgina 34
-El Punt Avui. Catalunya Central 03-04-2016 Pàgina 34

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/955036-un-concert-elevat.html